

SITÄ LEHTEÄ EN UNOHDA KOSKAAN

1980-luvun lopulla ja 1990-luvun alussa useimmatkin pienet brittiläiset sarjakuvakustantajat pyrkivät lyömään itsensä läpi parin punnan markkinointistrategiolla. Useimmat yrittäjistä eivät jättäneet jälkeensä mitään isompia kulttuurihistoriallisia monumentteja, mutta Leicesterin South Wigstonista kotoisin olleen Trident Comicsin tuotantoon osui pala puhtainta sarjakuvakerrontaa, jota maa päällään kantaa: Grant Morrisonin käsikirjoittama ja Paul Gristin piirtämä St Swithin's Day.

P.A.Manninen

Kyseessä on niin pitkälle hiottu sarjakuva, että se sopii mainiosti yhteen lehtimuotoiseen erillisjulkaisuun. Trident Comics ei saanut julkaisujaan ihmeemmin maailmalle leviämään. Ostettuani tämän vuonna 1990 ilmestyneen lehden melko uutena Alfa Antikvasta en olekaan sitä missään myynnissä nähnyt. Kuitenkin erääksi brittikäsikirjoittajien invaasion suurimmaksi tähdeksi Yhdys-

valloissa noussut Morrison ei ole tehnyt juuri mitään muuta näin suoraan normaaliin todellisuuteen yhdistyvää tarinaa. Kertomuksen sävy on toki yhtä ironisen poptaiteellinen kuin vaikkapa Invisiblesissä, mutta mitkään nuoruuden irrallisuutta erikoisemmat voimat eivät päähenkilöä liikuta.

Arkham Asylumin ylettömän taiteellisella bättistelyllä USA:ssa pinnalle päässyt Grant Morrison löysi yllättäen päiväkirjoja, joita oli kirjoittanut 19-vuotiaana. Kuten tuossa iässä yleensä, oli Morriso-

nillakin pinnalla pakkomieltainen oman egon venyttely. Kaikki ymmärsivät hänet NIIN väärin. Vanhempi Morrison piti nuoremman minänsä itkuisia sepustuksia hillittömän hauskoina ja päätti sovittaa niissä käytetyn tyylin pohjalta kertomuksen nuoresta miehestä, joka matkustaa pohjoisesta Lontooseen ampuakseen kuulun Margaret Thatcherin kalloon. Ihan vain sen takia, että Margaret Thatcher on Margaret Thatcher. Kuka sen parempaa syytä tarvitseekaan?

Kertomus on jaettu neljään osaan, jotka kaikki kuvaavat yhden päivän tapahtumat kuudessa sivussa. Teksti todellakin vaikuttaa teiniangstiselta päiväkirjarunoilulta, eikä sitä edes tungeta vähäiseen sivumäärään ahdistavan turpeina ryöpsähdyksinä. Yksinkertaisen toteavat lauseet sopivat saumattomasti Paul Gristin pelkistettyyn piirrostyyliin. Jos amerikkalaiset Image-piirtäjät ovat sähkökitaransarkareita, soittaa Grist pieniä ukuleleja.

Päähenkilö kuljeskelee hermostuneesti ympäri Lontoota, ajaa junalla Winchesteriin (jonne pyhä Swithin on haudattu), tanssii Lontooseen palatuaan Highgaten hautausmaalla Karl Marxin haudalla ja hypistelee aina väliillä pistooliaan. Viimeisenä päivänä hän kirjoittaa vessassa otsaansa tekstin "NEUROTIC BOY OUTSIDER" (vesiliukoisella kynällä) ja astuu sateeseen kohtaamaan Thatcherin teknillisen korkeakoulun edessä. Aseen sijasta hän kuitenkin vetää esille vain käden täydeltä tyhjää. Turvamiehet antavat turpiin ja äkkiä kaikki onkin kaunista, eikä mikään tee kipeää.

St. Swithin's Day sai odottamatonta julkisuutta sen vuoksi, että joku skandaalilehti The Sunin toimituskunnasta luki sarjakuvia. Tai ainakin selasi. Lehti julkaisi varmaankin oikein tasapuolisen raportin asiasta otsikolla "Kuolema Mag-

giclle - sarjakuva herättää vastalauseita". Kuten tavallista, oli tuo otsikko enemmänkin ennustus tulevasta kuin mitään muuta. Nimittäin sen luettuaan kansanedustaja Teddy Taylor nosti parlamentissa keskustelun siitä, kuinka tämmöistä sarjakuvaa voidaan julkaista.

Tosin samoihin aikoihin muutamat muutkin brittisarjakuvat herättivät tahoiltaan yhtä pahaa kohua. Garth Ennisin käsikirjoittama True Faithia manattiin myöskin parlamentissa ja sekä Peter Milliganin käsikirjoittama Skin että Morrisonin käsikirjoittama New Adventures of Hitler toivat julkaisuvalkeuksia lehdille, joissa tarinat julkaistiin.

True Faith ja Skin ovat selvästi St. Swithin's Dayn sisarteoksia. Niidenkin käsikirjoittajat ovat nousseet Yhdysvalloissa kuuluisuuteen, mutta juuri näissä tarinoissa he käyttivät omaa alkupe- räästä kulttuuritaustaansa yhteiskuntapolitiittisten kysymysten kärjistämiseen sellaisella tavalla, joka amerikkalaisissa sarjakuvalehdissä tuskin koskaan on mahdollista.

Kaikista aikalaisistaan St Swithin's Day eroaa omalla riehuvuudellaan. Se soljuu eteenpäin etsimättä ylimääräistä draamatiikkaa. Ehkä juuri siksi se on jäänyt aika pahasti unohtuksiin. ■

VICAR! ROSA!

ANKKALINNAN PAMAUS

1/00

Esittelyssä Vicar, Don Rosa-haastattelun 1. osa!

Pamausta myy Helsingissä Fennica Turussa Iki-Pop

Tai tilaa: maksalla tilille 164930-2617 sopiva määrä rahaa, 60 mk/4 numeroa tai 15 mk/numero Barks-spesiaali 25 mk Muista: nimi ja osoite mukaan!!

Tai lähesty postitse: Ankistit ry c/o Timo Ronkainen YO-kylä 52 A 26 20540 Turku

WA

Anjen vartijat

strippejä

10 MK (sis. post.)

JYRKI HEIKKINEN
HAAPAVEDENTIE 23 B 27
57170 SAVONLINNA